

سمبولیسم در شعر نیما

محمد رضا ضیا^۱، حسین کیانی^۲

۱- دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد بوشهر

۲- دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد فیروز آباد

چکیده

شعر محصول فکری شاعر است. تفکر و تدبر او در مسائل بیان گر جهان بینی اوست. هر چند که معیارهای زیادی در شکل گیری این اندیشه دخالت داشته و پشوانه‌های زیادی اندیشه و دیدگاه یک شاعر را به وجود آورده و شکل داده است. طبقه بندی کردن شاعران در مکتب ادبی خاص کاری است دشوار. آمیختگی، تراوش‌های خیال و ذهن و احساسات دایره‌ای است وسیع و سرچشمه‌ای است متنوع از تقسیم بندی هر شاعر و هنرمند را در یک قالب و مکتب ادبی سخت می‌نماید. اما می‌توان گفت که دیدگاه فلان شاعر بیش‌تر به سمت و سوی کدام مکتب و اندیشه تمایل دارد و یا کدام مکتب در وی بیش‌تر موثر واقع شده است. "علی نوری اسفندیاری" متخلص به "نیما یوشیج" از جمله شاعرانی است که با تفکر و اندیشه‌ی تغییر و سنت شکنی در میدان ادب فارسی گام نهاد. نیما شاعری است خسته شده از یک چهارچوب، چهارچوبی که میراث گذشتگان است، این دلزدگی زمینه ظهور مکتبی و اندیشه‌ای نو می‌شود. از جمله ابتکارهای مکتب ادبی سمبولیسم نیز تغییر در وزن و قالب‌های شعر کلاسیک است. این پژوهش با هدف تبیین ویژگی‌های مکتب سمبولیسم، اشعاری از نیما را گزینش نموده و به روش تحلیلی و توصیفی مورد مطالعه قرار می‌دهد. و در نهایت به میزان تاثیر پذیری شاعر را از این مکتب پاسخ می‌دهد.

واژگان کلیدی: نیما یوشیج، مکتب‌های ادبی، سمبولیسم